

Socijalna priča – KAKO DA USPOSTAVIM KONTAKT, DRUŽIM SE I DOBIJEM NEČIJU PAŽNJU

Smetnje iz spektra autizma posmatraju se u odnosu na vještine komunikacije, socijalnu interakciju, prisustvo stereotipnih ponašanja, interesa i aktivnosti. Đeca s autizmom imaju smetnje u društvenom kontaktu (govoru i komunikaciji), razmišljanju i ponašanju; senzornoj percepciji.

Osnovna socijalna interakcija za đecu s autizmom predstavlja problem. Mnoga đeca s autizmom, čini se, preferiraju život u vlastitom svijetu, udaljenom i odvojenom od ostalih. Djeluju nezainteresovano za svijet ili zbivanja oko sebe, kao da su nesvjesna prisustva ljudi oko sebe.

- Ne znaju kako da se povežu s ostalima, da se igraju, ili sklapaju prijateljstva.
- Negoduju prilikom dodira, ne žele da ih roditelji drže u naručju.
- Ne igraju se igara „glume“; ne učestvuju u grupnim igrama; ne imitiraju druge; ili ne koriste igračke na kreativne načine.
- Imaju problema s razumijevanjem svojih i tuđih ošććanja.
- Ne slušaju osobe koje pričaju s njima.
- Ne dijele interese ili postignuća s drugima (crteže, igračke).

U radu sa đecom s autizmom primjenjuju se pristupi zasnovani na organizovanosti, osmišljenosti, usmjerenosti, svrhovitosti, funkcionalnosti. Osobe s autizmom lakše uče i pamte informacije koje su prikazane slikom, kada imaju vizuelnu predstavu za sve što čuju i čitaju, jer prosto „razmišljaju u slikama“.

Zbog toga u radu sa đecom s autizmom dominiraju vizuelni pristupi, komunikacija uz pomoć sličica, strukturisano podučavanje, modifikovanje ponašanja i dr.

Uz pomoć tzv. *društvenih priča* đeca s autizmom poučavaju se socijalnim vještinama. Priče se pišu za određenu situaciju pojedinog učenika/učenicice. Uz pomoć opšte prihvaćenih pravila i uputstava pomažu đetetu da se bolje snalazi u socijalnim situacijama.

Društvene priče razvijaju se sa ciljem podrške đetetu s autizmom, radi njegovog boljeg snalaženja u socijalnim situacijama. Mogu da budu pismeni ili vizuelni vodič koji opisuje različite društvene interakcije, situacije, ponašanja, vještine ili koncepte u smislu relevantnih društvenih očekivanja.

Pišu se na osnovu nekoliko tipova rećenica, na način blizak i razumljiv đetetu, opisuju interakcije, situacije, ponašanja, vještine.

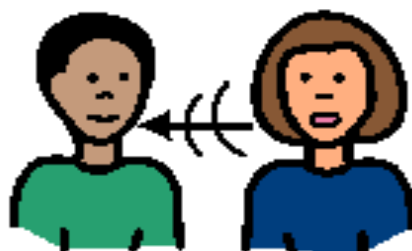
Društvene priče imaju definisan stil i format. Cilj je da podijelimo tačne društvene informacije na strpljiv i neuznemiravajući način, lako razumljiv đetetu kojem je namijenjena.

Dajemo prijedlog društvene priče Kako da uspostavim kontakt, družim se i dobijem nećiju pažnju koja može biti dragocjena ideja za podsticanje socijalne interakcije đeteta s autizmom.

KAKO DA USPOSTAVIM KONTAKT, DRUŽIM SE I DOBIJEM NEČIJU PAŽNJU?

Kada želim da se družim sa nekim, treba prvo da dobijem njegovu pažnju.

Mogu da koristim riječi da pričam sa drugim ljudima.

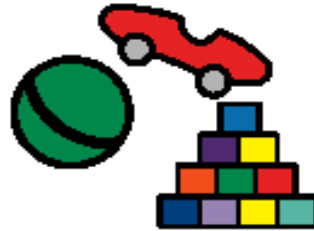

Ponekad samo počnem da pričam i mislim da me druga osoba čuje. Ali on mi ne odgovori. To je zato što nisam dobio njegovu pažnju.

Moram da dobijem nečiju pažnju prije nego što počnem da pričam.

Mogu da dobijem nečiju pažnju tako što tražim igračku,

toys

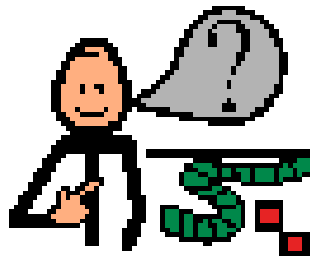
ili kada tražim da se igramo,

Do you want to play?

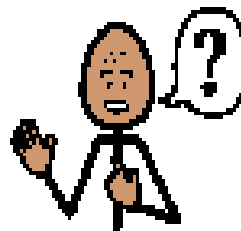

ili kada tražim da se pridružim igri,

Can I play?

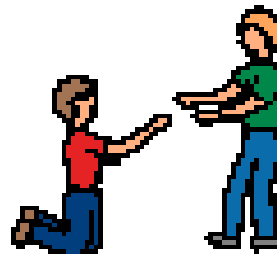

ili kada postavim neko pitanje,

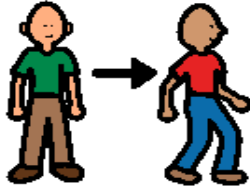
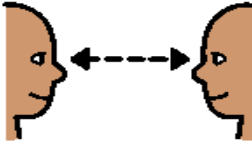

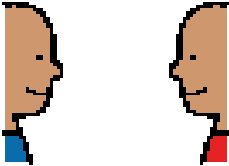
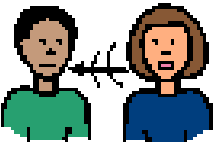

ili kada tražim pomoć.

Can you help me

Kada mi je potrebno da dobijem nečiju pažnju, mogu:

da priđem osobi	
pogledam osobu u oči	eye contact
nježno dodirnem osobu po ruci, kažem „izvini“, ili pozovem osobu po imenu	
okrenem lice prema osobi	face person
razgovaram sa osobom	talk

Osećam se srećno kada dobijem pažnju drugih ljudi i kada oni znaju da razgovaram sa njima.

